

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Ghenadie Nicolaev,
judecătorii – Petru Moraru și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Mișcoi Ruslan Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat Xxxxx, Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.03.2017 - 19.04.2017;

Instanța de apel: 10.05.2017 - 24.05.2017;

Instanța de recurs: 17.07.2017 - 01.11.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 19 aprilie 2017, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Ruslan Mișcoi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ruslan Mișcoi la 07 februarie 2017, aproximativ la ora 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, ilegal și fără permisiune, a intrat în gospodăria cet. Fiodor Mitrean, amplasată în Xxxxx, Xxxxx, iar la solicitarea ultimului de a părăsi gospodăria sa, Ruslan Mișcoi nu s-a conformat, din contra, la agresat fizic pe Fiodor Mitrean, după care culcându-l la pământ, a început să-l sugrume cu mâinile de gât, până în momentul când a intervenit vecinul Semion Cobîlaș, care la tras pe Ruslan Mișcoi într-o parte.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 34 „A” din 06 martie 2017, la Fiodor Mitrean s-au constatat echimoze pe fețele laterale ale gâtului, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

3. **Procurorul** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ruslan Mișcoi să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității și încasarea din contul acestuia în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 492 lei.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a stabilit just

circumstanțele cauzei și corect a calificat acțiunile inculpatului, însă contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, nu s-a expus referitor la încasarea cheltuielilor judiciare prevăzute în rechizitoriu și solicitate spre încasare în dezbaterile judiciare.

Cu trimitere la prevederile art. art. 227 alin. (1), 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, apelantul a indicat că, în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală a fost dispusă efectuarea a trei expertize medico-legale de constatare a gravității leziunilor corporale, efectuarea cărora a necesitat anumite cheltuieli din partea statului, cheltuieli care sunt prevăzute și menționate în actele de expertiză anexate la materialele cauzei penale, or statul este cel care, prin intermediul organelor sale de drept și a altor instituții de resort, asigură bunăstarea și siguranța cetățenilor săi.

Cu toate acestea, orice persoană vinovată de săvârșirea unei fapte ilegale, este obligată să repare prejudiciul cauzat prin infracțiune, precum și să compenseze statului cheltuielile care au fost suportate în legătură cu săvârșirea de către aceasta a unor fapte ilegale.

În această ordine de idei, prima instanță urma să dispună încasarea din contul lui Ruslan Mișcoi a cheltuielilor judiciare în sumă de 492 lei sau să se expună referitor la neadmiterea acestora, cu indicarea motivelor de respingere a solicitării acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, just încadrând juridic acțiunile acestuia în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

Referitor la latura contestată de procuror ce ține de neîncasarea din contul inculpatului a cheltuielilor suportate pe cauză pentru efectuarea expertizelor medico-legale, instanța de apel a apreciat că, prima instanță la examinarea cauzei deși nu a motivat soluția în acest aspect și nici într-un fel nu s-a expus referitor la chestiunea în cauză, corect nu a dispus încasarea cheltuielilor de judecată.

Cu trimitere la prevederile art. art. 143 alin. (1) pct. 2), 3), (2), 100 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 6 § 2) CțEDO și art. 15 alin. (1) al Legii nr. 1086 din 23 iunie 2000 „Cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale”, cu modificările și completările ulterioare, instanța de apel a indicat că, expertizele medico-legale au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului și caracterului vătămarilor integrității corporale, care la rândul său au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, deci efectuarea expertizelor dispuse de organul de urmărire penală pe cauză au fost necesare pentru constatarea în acțiunile inculpatului a faptului săvârșirii infracțiunii și calificarea juridică a acțiunilor lui, astfel că cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea acestora nu urmează a fi încasate

de la inculpat.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 492 lei.

În motivarea recursului, cu trimitere la prevederile art. art. 227 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1), 229 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 15 alin. (1) al Legii nr. 1086 din 23 iunie 2000 „Cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale”, a invocat că, la adoptarea sentinței instanța de judecată era obligată să soluționeze chestiunea referitor de la cine și în ce proporții urmează să plătească cheltuielile judiciare, or acestea au fost probate de procuror prin rapoartele de constatare și rapoartele de expertiză.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul a fost de acord cu apelul procurorului și a declarat că acceptă să achite cheltuielile judiciare.

Consideră acuzarea că, inculpatul urmează să achite cheltuielile judiciare, deoarece aceasta fiind persoana în rezultatul acțiunilor căreia a fost săvârșită infracțiunea și ca urmare a fost necesară pornirea urmăririi penale și necesitatea întreprinderii de către organul de urmărire penală a măsurilor procesuale în vederea dovedirii vinovăției acesteia.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că procurorul critică decizia instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Raportând temeiul invocat în susținerea cererii de recurs la actele cauzei, Colegiul penal conchide că argumentele procurorului nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 227 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau

care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali, pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicate, pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat, pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei, cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

În acest context Colegiul penal ține să menționeze că, ține de obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probele necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în săvârșirea unei infracțiuni.

Totodată, potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

În sensul normei enunțate, se subînțelege că legiuitorul a oferit instanței de judecată discreția de a decide în mod individual posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare atât din contul inculpatului, cât și de a dispune trecerea acestor cheltuieli în contul statului, atunci când instanța consideră necesar acest lucru.

Având în susținere prevederile legale enunțate, instanța de recurs apreciază ca fiind nefondate argumentele procurorului or, în opinia instanței de recurs instanța de apel a soluționat cauza după intima convingere, fără a încălca prevederile legislației în vigoare.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu a fost comisă eroarea de drept la care face referire procurorul și, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2017, în cauza penală în privința lui *Mișcoi Ruslan Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Petru Moraru

Nadejda Toma